

sikkert vil medføre, at Loven vil blive anvendt i færre Tilfælde end hidtil, og da det i den Del af Befolkningen, som særlig har Brug for denne Lov, er et almindeligt Ønske, at man ikke indskrænker Adgangen til at benytte den, men tværtimod søger at opretholde denne Adgang i saa vidt Omfang som muligt, har Ministeriet undladt at stille et saadant Forslag.

Endelig har den Tanke været under Overvejelse i Ministeriet, om man ikke burde indføre en retskyndig Formand ved Voldgiftsdomstolen ogsaa i første Instans. Meget taler derfor, og jeg kan kun sige, at jeg har været noget betænkelig ved at opgive denne Tanke. Naar det er sket, er det kun, fordi Justitsministeriet paa en Henvendelse til De samvirkende Landboforeninger har faaet et ubetinget Nej paa Spørgsmaalet, om der tiltrænges en retskyndig Formand, og da Justitsministeriet foreslaar, at den Regel bevares, at Loven kun skal gælde, indtil den bliver revideret, dog ikke udover 5 Aar, har jeg ment, at man kan blive staaende ved Lovens Regler paa dette Punkt, idet det maa haabes, at Loven saa ikke vil blive gældende længere, end til Loven om Rettens Pleje bliver gennemført, og det vil forhaabentlig være sket inden Udløbet af 5 Aar. Bestemmelser af denne Art om Oprettelsen af saadanne Voldgiftsdomstole maa i det hele kun betragtes som nødvendige, saa længe man lever under et saa forældet Retsplejesystem som det, vi have paa den civile Retsplejes Omraade, og som navnlig har den store Gene, at det gaar for langsomt. Det er denne Omstændighed, der har affødt en Lov som denne og andre Love. Men det er en Uting, at Borgerne drages bort fra de grundlovbestemte Domstole, som skulle afgøre Tvistigheder mellem Borgerne.

Det Materiale, Justitsministeriet har indsamlet, inden man har bestemt sig til at affatte Lovforslaget i denne Form, vil blive tilstillet det Udvalg, som jeg forventer vil blive nedsat, ligesom jeg ogsaa vil tilstille Udvalget en Enquête, som Professor, Dr. juris Munch-Petersen har foranstaltet vedrørende Gavnigheden af denne Lov ved at sende et Spørgeskema rundt til de forskellige Underretsdommere i Danmark, hvorom der findes en Artikel i „Ugeskrift for Retsvæsen“ 1911.

Med disse Ord skal jeg anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Det næste Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er Forslag til Lov om

Opførelse af et Sindssygehospital og en dertil knyttet Sikringsanstalt paa Sjælland. I den af Medicinalkommissionen i Februar 1908 afgivne Betænkning var der Enighed om, at der burde bygges et nyt Sindssygehospital, især bestemt for Sjælland, Holbæk og Frederiksborg Amter, med Plads til 600 Patienter og Udvidelsesmulighed til 800 Patienter. At denne Plan havde en god Jordbund i den lovgivende Forsamling, fik jeg et synligt Bevis paa forrige Aar, idet der paa forrige Aars Finanslov blev bevilget et Beløb af 30,000 Kr. til Forberedelse af Arbejderne ved Planlæggelsen af et saadant Sindssygehospital. Det kan heller ikke nægtes, at det er en af de Foranstaltninger, som det, hvor meget vi end maa spare, maa siges at være nødvendigt at skride til. Det vilde være en daarlig Økonomi at lade være at gøre det, og mange ærede Medlemmer ville vide, hvilken Byrde det ikke blot pekuniært har været baade for private og for Kommunerne, at der hidtil har været en saadan Pladsmangel paa Sindssygeanstalterne, og til hvor stort Besvær og hvor megen Sorg og Ulykke det har været, at man rundt om har maattet have de sindssyge i Hjemmene og har maattet behandle dem der saa godt eller saa daarligt, som det har kunnet lade sig gøre. Jeg har hørt, at man endog har maattet skride til at sætte sindssyge i Arrester, fordi man umulig kunde have dem hjemme, og det er dog ganske forkasteligt.

Efter at have faaet den nævnte Bevilling i Fjor har jeg derfor ladet disse Planer og Tegninger udarbejde af den Arkitekt og Ingeniør, som Medicinalkommissionen har benyttet, og de indkomne Planer, Tegninger og Beskrivelser ere tilsendte Rigsdagens Bureau, hvor ærede Medlemmer kunne gøre sig bekendt med dette Materiale. Det Beløb, som Bygningernes Opførelse og Indretning ville koste, er noget større end beregnet i Medicinalkommissionens Betænkning. Der foreslaas i § 3, at der skal anvendes et Beløb af 2,300,600 Kr. til Opførelse og Indretning af Bygningerne, og hvorledes dette Beløb fremkommer, findes dels oplyst i Motiverne og dels i de udførlige Beskrivelser og Beregninger, der, som sagt, findes fremlagt i Rigsdagens Bureau. Det er navnlig paa Ingeniørarbejdernes Omraade, der har fundet en Stigning Sted, men der vil ogsaa her kunne spares forskellige Ting. Der er saaledes i Lovforslaget beregnet til Vand-, Gas- og Elektricitetsværker et Beløb af henholdsvis 38,150 Kr., 7,850 Kr.